

Sygn. akt **III AUa 883/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Goss-Kokot

Sędziowie: Marta Sawińska

(del.) Renata Pohl

Protokolant: Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2020 r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy **H. A.**

przeciwko (...) **Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w Z.**

o prawo do emerytury rolniczej

na skutek apelacji (...) Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w Z.

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 10 czerwca 2019 r. sygn. akt IV U 117/19

1. oddała apelację;
2. zasądza od pozwanego na rzecz H. A. kwotę 240 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Renata Pohl	Dorota Goss-Kokot	Marta Sawińska
-------------	-------------------	----------------

UZASADNIENIE

Decyzją z 03.01.2019 r., znak: (...) (...) Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił wnioskodawczyni H. A. prawa do emerytury rolniczej z uwagi na nieudokumentowanie co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Wnioskodawczyni udowodniła jedynie 22 lata, 1 miesiąc i 24 dni stażu pracy. Pozwany nie zaliczył do stażu pracy wnioskodawczyni okresu pracy w gospodarstwie rolnym od 06.04.1979 r. do 26.04.1982 r., ponieważ brakuje dokumentów potwierdzających, że w tym czasie wnioskodawczyni wraz z mężem byli właścicielami (posiadaczami) gospodarstwa rolnego.

Decyzją z 28.01.2019 r., znak: (...), (...) Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił wnioskodawczyni H. A. prawa do emerytury rolniczej, z tych samych przyczyn, które zostały wskazane w uzasadnieniu do decyzji z dnia 03.01.2019 r. Wnioskodawczyni udowodniła 24 lata, 5 miesięcy i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawczyni H. A. wywodziła, że okres pracy we własnym gospodarstwie rolnym od dnia 6.04.1979 r. do 26.04.1982 r., który nie został jej zaliczony do emerytury, wnioskodawczyni udokumentowała zaświadczeniem z Urzędu Gminy Ś., składając wniosek o emeryturę dnia 22.05.2018 r.

Wyrokiem z dnia 10.06.2019r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze uwzględnił odwołanie H. A. od zaskrzonych decyzji, poprzez ich zmianę i przyznanie Odwołującej prawa do emerytury rolniczej od 10.12.2018r

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni H. A., urodzona (...), zam. (...), wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę w dniu 22.05.2018 r.

Na dzień złożenia wniosku zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej.

Organ rentowy uznał wnioskodawczyni za udowodnione 24 lata, 5 miesiąc i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W grudniu 1976 r. ojciec odwołującej P. B. kupił gospodarstwo rolne we wsi J., o powierzchni ok. 20 ha, pod budowę nowych kurników.

Na początku roku 1977 r. cała rodzina odwołującej – mąż G., rodzice i siostra R. z mężem T. M. przenieśli się z Ś. do J.. Tam założyli Zespół (...), w którym zrzeszone były także osoby spoza rodziny. Po około 2 latach współnikami byli tylko najbliżsi odwołującej – łącznie 6 osób, włącznie z H. A..

Na zakupionej powierzchni nie było żadnych obiektów. Zamiarem rodziny była hodowla drobiu, zatem w 1977 r. rozpoczęto budowę trzech kurników, po jednym na rzecz każdej rodziny – odwołującej H. A. i jej męża, R. M. i jej męża oraz rodziców odwołującej. Przy każdym z kurników budowany był budynek mieszkalny, aby każda z rodzin miała swój dach nad głową.

Zanim powstały budynki mieszkalne, rodzina tymczasowo mieszkała w zakupionym domku w (...). W tym czasie poza budową obiektów, rodzina zaopatrzyła się w kury nioski i dokonała zasiewów. Prace rolnicze były prowadzone przez odwołującą już od lipca 1977 r. Rozpoczęła się hodowla drobiu.

Budynki mieszkalne gotowe do zamieszkania były w 1979 r. Każdy z postawionych obiektów gospodarczych liczył sobie 1200 m². Ferma drobiu liczyła ponad tysiąc sztuk.

Gospodarstwo rolne zaczęła przynosić większe dochody w 1979 r. W tym czasie ojciec odwołującej dokonał podziału gospodarstwa na trzy rodziny. Każda z rodzin miała dostać swoją część ziemi – po ok. 7 ha powierzchni, na którym postawiony był kurnik wraz z budynkiem mieszkalnym. H. A. również przypadł udział w nieruchomości.

Od 6.04.1979 r. do 26.04.1982 r. odwołująca stale, codziennie, do późnego wieczora, co najmniej 4-5 godzin dziennie pracowała przy obrządki kur. Z uwagi na znaczny inwentarz i sporą ilość pracy, odwołująca często pracowała po kilkanaście godzin dziennie. Codziennie przygotowywała paszę, karmiła kury, zbierała jajka, sprzątała w kurniku. Ponadto pracowała na roli. Gospodarstwo obsiane było pszenicą, owsem, żytem i kukurydzą.

Pracy w gospodarstwie było tyle, że trzeba było zatrudniać dodatkowe osoby spoza rodziny – sąsiadów, znajomych, a także inne osoby.

W okresie od 01.12.1977 r. do 31.12.1981 r. P. B. jako właściciel w Zespole (...) w (...) zatrudniał m.in. E. K., która pracowała w charakterze pracownika fizycznego przy obsłudze drobiu. Okres ten został przez organ rentowy zaliczony E. K. do stażu pracy, przy rozpatrywaniu sprawy o emeryturę.

Dnia 26.01.1979 r. H. A. uzyskała tytuł wykwalifikowanego rolnika.

Na mocy decyzji Nr (...) (...) w Ś. z dnia 22.03.1979 r., po rozpatrzeniu wniosku w sprawie nabycia nieruchomości rolnych położonych we wsi J., H. A. stała się kandydatką na nabywcę nieruchomości rolnych, położonych we wsi J. o powierzchni 0,89 ha.

Na mocy decyzji Nr (...) (...) w Ś. z dnia 02.12.1981 r., po rozpatrzeniu podania w sprawie nabycia nieruchomości rolnych położonych we wsi J., H. A. stała się kandydatką na nabywcę nieruchomości rolnych, położonych w J. o powierzchni 7,42 ha.

W okresie od 01.04.1979 r. do 31.12.1982 r. podlegała ubezpieczeniu rolniczemu. W okresie od 01.04.1979 r. do 30.04.1984 r. zwolniona była z opłacania składek z uwagi na bycie młodym rolnikiem.

W dniu 27.04.1982 r. H. A. wraz z mężem G. A. nabyli prawo własności nieruchomości o powierzchni 7,42 ha, położonej we wsi J.. Była to ta sama nieruchomość, na której od 6.04.1979 r. do 26.04.1982 r. odwołująca wykonywała pracę.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego, Sąd Okręgowy uwzględnił odwołanie H. A..

Sąd Okręgowy uznał bowiem, że Ubezpieczona w spornym okresie była już w posiadaniu nieruchomości rolnej na której prowadziła gospodarstwo rolne. Sąd Okręgowy, odwołał się do dowodu z dokumentu, decyzji nr (...) (...) w Ś. z dnia 22.03.1979r. w sprawie zakwalifikowania na nabywcę nieruchomości rolnej z (...), zgodnie z którą H. A. została kandydatem na nabywcę nieruchomości rolnych położonych we wsi J. o powierzchni 0,89 ha stanowiących samodzielne gospodarstwo rolne.

Sąd Okręgowy na podstawie zeznań świadków uznał, że Ubezpieczona nabyła gospodarstwo rolne opisane w tej decyzji, gdyż przy analogicznej decyzji z dnia 2.12.1981r. dotyczącej gospodarstwa rolnego o powierzchni 7,42 ha został zawarty akt notarialny potwierdzający nabycie gospodarstwa rolnego przez Ubezpieczoną i jej męża.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona pozwana.

Apelująca zaskarża wyrok w całości i zarzuca:

1. Naruszenie prawa materialnego to jest art.19 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że Ubezpieczona spełniła warunek podlegania ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu przez okres co najmniej 25 lat,
2. Naruszenie prawa materialnego to jest art.20 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie że Ubezpieczona prowadziła gospodarstwo rolne lub pracowała w gospodarstwie rolnym po ukończeniu (...) roku życia to jest przed dniem 1.01.1983r.
3. Naruszenie prawa procesowego poprzez błędną ocenę zeznań świadków powołanych w apelacji co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi.

Apelujący wnosi o zmianę zaskrzonego wyroku i oddalenie odwołania.

Ponadto wnosi o przeprowadzenie dowodu z akt ubezpieczeniowych P. i A. B. oraz akt Sądu Apelacyjnego w Poznaniu o sygnaturze III AUa 511/99.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik Ubezpieczonej wnosi o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy, uwzględniając odwołanie nie naruszył przepisów prawa materialnego powołanych w apelacji jak również ustalił prawidłowy stan faktyczny zgodnie z regulą art.233 § 1 k.p.c.

Przypomnieć należy, że pozwany zaliczył Ubezpieczonej okres stażowy uprawniający do emerytury rolniczej w wymiarze 24 lat 5 miesięcy i 20 dni.

Sporny okres dotyczy przedziału czasowego od 6.04.1979r. do 26.04.1982r.

Czas poprzedzający okres sporu od 17.02.1973r. do 2.03.1977r. został zaliczony przez pozwanego do stażu emerytalnego jako okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, w tym okres nauki w szkole.

Bezsporne jest, że Ubezpieczona ***od 1 kwietnia 1979r. do 31 grudnia 1982r. podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników a w okresie od 1 kwietnia 1979r. do 30 kwietnia 1984r. była zwolniona z opłacania składek jako „młody rolnik”***. Fakt ten potwierdza dokument wystawiony przez pozwanego w dniu 22.05.2018r. znajdujący się w aktach emerytalnych Ubezpieczonej na karcie 34.

Jest to również okoliczność nie kwestionowana przez pozwanego.

Zatem powołany dokument potwierdza ubezpieczenie społeczne rolników H. A. ***w spornym okresie***.

Należy zatem odpowiedzieć na pytanie czy ten okres ubezpieczenia w świetle wówczas obowiązujących przepisów uprawniał Ubezpieczoną do emerytury rolniczej.

Innymi słowy należy ocenić czy ten okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników miał wpływ na długość stażu ubezpieczeniowego uprawniającego do emerytury rolniczej.

Apelujący bowiem wywodzi w uzasadnieniu apelacji że ten okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników nie wlicza się do stażu ubezpieczeniowego uprawniającego do świadczeń gdyż przepis art. 20 ust.1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników z 20.12.1990r. zamyka okres ubezpieczenia pomiędzy datami 1983-1990.

Jednocześnie kwestionując ten okres ubezpieczenia, apelujący wywodzi, że w spornym okresie Ubezpieczona nie podlegała ubezpieczeniu rolniczemu tylko ubezpieczeniu społecznemu na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz członków ich rodzin.

Weryfikując te argumenty w odniesieniu do obowiązujących wówczas przepisów należy powołać ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin z 27.10.1977r. (Dz.U. nr 32 poz.140).

Ustawa ta obowiązywała od 1 stycznia 1978r. do 1 stycznia 1983r.

W art.1 ustawy określono podmioty uprawnione do zaopatrzenia emerytalnego, to jest rolników którzy wytwarzają w prowadzonych przez siebie gospodarstwach rolnych produkty rolne , które są sprzedawane jednostkom gospodarki uspołecznionej i spełniają inne warunki przewidziane w ustawie. Zaopatrzeniem emerytalnym zostali również objęci członkowie rodzin rolników.

Ustawa ta nie zawierała pojęcia ubezpieczenia społecznego i ubezpieczenia rolniczego. Generalnie określała warunki jakie musi spełniać rolnik indywidualny aby uzyskać emeryturę i inne świadczenia określone w ustawie. ***Niemniej nie ulega wątpliwości, że już wtedy prowadzenie gospodarstwa rolnego było jednym z warunków uprawniającym do emerytury.***

Od dnia 1 stycznia 1983r. weszła w życie ustawa z dnia 14.12.1982r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (t.j. Dz.U. 1989 nr 24.poz.133).

W przepisie art.1 określono zakres podmiotowy ustawy. Ubezpieczenie społeczne obejmuje rolników prowadzących gospodarstwa rolne i ich domowników.

Zgodnie z art. 4 pkt 7 ustawy, konsekwencją ubezpieczenia społecznego rolników było prawo do świadczenia emerytalnego.

Oznacza to że podleganie ubezpieczeniu społecznemu przez Ubezpieczoną w spornym okresie miało wpływ na długość stażu ubezpieczeniowego uprawniającego do emerytury. Wbrew twierdzeniom apelacji, uprawnienie do emerytury nie wynikało z ubezpieczenia rolniczego (pojęcie takie nie występuje w powołanej ustawie) ale z ubezpieczenia społecznego co jednoznacznie wynika z art. 4 ustawy.

W kontekście powyższych przepisów niezrozumiałe jest stanowisko apelującego, wskazujące na wyłączenie Ubezpieczonej z ubezpieczenia społecznego rolników na podstawie przepisu art.3 pkt 2 powołanej ustawy z 14 grudnia 1982r.

Przepis ten wyłącza z ubezpieczenia społecznego rolników, między innymi osoby objęte innymi przepisami o ubezpieczeniu społecznym lub zaopatrzeniu emerytalnym.

Apelujący powołuje ubezpieczenie społeczne członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i ich rodzin.

Jednakże to twierdzenie apelującego nie znajduje potwierdzenia ani w dokumentach ubezpieczeniowych H. A. ani w aktach emerytalno- rentowych jej rodziców; A. i P. B..

Brak bowiem jakiegokolwiek dokumentu potwierdzającego aby Ubezpieczona lub jej rodzice byli członkami rolniczej spółdzielni produkcyjnej. Co więcej z decyzji nr (...) z dnia 22 marca 1979r. (...) w Ś. w sprawie zakwalifikowania na nabywcę nieruchomości rolnej z (...), wynika, że Ubezpieczona była członkiem Zespołu (...). Tymczasem powołane poniżej akty prawne nie obejmowały takich rolników ubezpieczeniem społecznym.

W okresie sporu obowiązywała ustawa z dnia 26.10.1971r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i ich rodzin. (Dz.U. 1971/27/255).

Przepis art. 1 tej ustawy nie pozostawia wątpliwości, że zakres podmiotowy ustawy dotyczy tylko członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i ich rodzin.

Ustawa ta obowiązywała do 1 maja 1976r.

Następnym aktem prawnym, który regulował kwestię ubezpieczenia społecznego członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych był Dekret z dnia 4 marca 1976r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin. (t.j Dz.U. nr 27 poz.135, 1983r.)

W tym akcie prawnym zakres podmiotowy został określony w art.1, z którego wynika, że ubezpieczenie społeczne określone dekretem obejmuje: członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz innych spółdzielni zrzeszonych w (...) Związku (...) którzy wykonują pracę w tych spółdzielniach, członków spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku (...), którzy wykonują pracę w zespołowych gospodarstwach rolnych tych spółdzielni oraz pozostałe osoby wykonujące pracę w spółdzielniach lub zespołach gospodarstw rolnych spółdzielni wynagradzane według zasad obejmujących członków spółdzielni.

Jednocześnie należy wskazać, że obydwa akty prawne dotyczące członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i ich rodzin przyznawały ubezpieczonym prawo do emerytury.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, fakt ubezpieczenia społecznego rolników H. A. w spornym okresie w zestawieniu z zeznaniami świadków i dokumentami znajdującym się w aktach emerytalnych Ubezpieczonej potwierdza jej prawo do emerytury.

Wskazać bowiem należy, że prawo to – **z uwagi na okres sporu 6.04.1979 – 26.04.1982** - musi być oceniane na podstawie art.20 ust.1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników z 20 grudnia 1990r.

Przepis ten nakazuje wliczyć do stażu ubezpieczeniowego prowadzenie gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu (...) roku życia przed dniem 1 stycznia 1983r.

Ubezpieczona ukończyła(...) lat, (...) Okres sporu przypada przed 1 stycznia 1983r. Ubezpieczona w spornym okresie podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Podleganie ubezpieczeniu społecznemu w tym okresie na podstawie poprzednio obowiązujących ustaw z 1977r. i 1982r. musiało być związane bądź z prowadzeniem gospodarstwa rolnego , bądź z pracą w gospodarstwie rolnym. **Zatem koniecznym warunkiem do objęcia ubezpieczeniem społecznym rolników była już sama praca w gospodarstwie rolnym bez sformalizowanego tytułu własności.**

Strona pozwana w odpowiedzi na odwołanie podała, że nie zaliczyła Ubezpieczonej spornego okresu do stażu emerytalnego, gdyż Ubezpieczona nie przedłożyła dokumentu potwierdzającego fakt posiadania gospodarstwa rolnego.

Jednocześnie pozwany wskazał, że rodzice Ubezpieczonej posiadali gospodarstwo rolne do 17 marca 1977r. a Ubezpieczona własne gospodarstwo rolne posiadała od 27 kwietnia 1982r.

Powstaje zatem pytanie jaki był tytuł do objęcia H. A. ubezpieczeniem społecznym rolników od 1 kwietnia 1979r. do 31 grudnia 1984r. skoro nie była ona członkiem rolniczej spółdzielni produkcyjnej ani też kółka rolniczego.

W tym kontekście wiarygodne są zeznania wszystkich świadków którzy potwierdzają pracę Ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym.

Zeznania te znajdują potwierdzenie w aktach emerytalno- rentowych rodziców Ubezpieczonej: A. i P. B..

Twierdzenie pozwanego zawarte w odpowiedzi na odwołanie, że rodzice ubezpieczonej byli właścicielami gospodarstwa rolnego tylko do 17 marca 1977r. jest błędne.

Z powołanych akt rentowych ojca Ubezpieczonej, wynika (k.3 i 4) , że na dzień składania wniosku o rentę (...) rodzice Ubezpieczonej byli w właścicielami gospodarstwa rolnego w J. i to od 1 stycznia 1977r.

Gospodarstwo to obejmowało hodowlę drobiu w ilości 7000 sztuk (stan na grudzień 1986), co czyni wiarygodne zeznania wszystkich świadków o pracy Ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym. Ponadto wielkość gospodarstwa – 2,54 ha – co akcentuje apelujący odnosi się do daty wniosku o rentę czyli grudnia 1986r.

Nie deprecjonuje to zeznań świadków; R. M., T. M., G. A., że ojciec Ubezpieczonej zakupił gospodarstwo rolne o obszarze około 20 ha podzielił je pomiędzy dzieci które już miały własne rodziny w celu wspólnego prowadzenia hodowli drobiu.

Nie można zatem zaakceptować stanowiska strony pozwanej, że rodzice Ubezpieczonej posiadali gospodarstwo rolne tylko do marca 1977r.

Objęcie H. A. społecznym ubezpieczeniem rolników w okresie od 1.04.1979r. do 31.12.1982r. potwierdza zeznania wszystkich świadków o pracy Ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym.

Fakt ten jest wystarczający dla uprawnień do emerytury rolniczej, co jednoznacznie wynika z przepisu art. 20 ust.1 pkt 2 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Ubezpieczona nie musiała być w spornym okresie właścicielem gospodarstwa rolnego, wystarczyło, że pracowała w gospodarstwie rolnym o czym jednoznacznie stanowi powołany przepis.

Fakt pracy w gospodarstwie rolnym wynika również z dwóch decyzji (...) nr (...) z 22 marca 1979r. i nr (...)z 2 grudnia 1981r.

Pierwsza z tych decyzji dotyczy zakwalifikowania H. A. na nabywcę nieruchomości rolnej z (...) i w jej uzasadnieniu wskazano, że na działce o której mowa w decyzji jest zlokalizowany kurnik a Ubezpieczona jest członkiem Zespołu (...) w J. „o kierunku produkcji jaj spożywczych”.

Druga decyzja dotyczy sprzedaży nieruchomości rolnych z (...) oraz zastosowania obniżki. Jej adresatem jest mąż Ubezpieczonej G. A.. Z uzasadnienia decyzji wynika, że G. A. prowadzi wraz z żoną (czyli Ubezpieczoną) gospodarstwo specjalistyczne o kierunku drobiarskim.

Podkreślić należy, że daty obydwu decyzji obejmują okres sporu. Wartość merytoryczna obydwu decyzji jest w ocenie Sądu Apelacyjnego istotna dla ustalenia , że w spornym okresie Ubezpieczona musiała pracować w gospodarstwie rolnym, co potwierdza objęcie jej w tym okresie ubezpieczeniem społecznym rolników. Ponadto jak wynika z tych decyzji zamieszkiwała wówczas w J. a nie w Ś. jak to wywodzi strona pozwana w apelacji.

W aktach emerytalnych ubezpieczonej (k.19) znajduje się dokument z dnia 22.05.2018r. „poświadczenie zamieszkania” wystawiony przez Urząd Gminy L. z którego wynika, że H. A. zamieszkiwała w Ś. od 19.03.1962r. do 2.03.1977r. co dowodzi, że w okresie spornym , czyli od 6.04.1979r. już tam nie mieszkała. Apelujący nie wskazuje żadnego innego dokumentu który potwierdzałby inne daty.

Powoływana przez apelującego sprawa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu o sygnaturze III AUa 511/99 nie ma znaczenia dla rozpoznawanej sprawy. W aktach rentowych rodziców Ubezpieczonej znajduje się wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 5.11.1999r. wraz z uzasadnieniem. Lektura tego dokumentu uprawnia do stwierdzenia, że okoliczności i fakty rozpoznawanej wówczas sprawy o wysokość renty rolniczej nie pozostają w żadnym związku z rozpoznawaną sprawą.

Mając na uwadze wyżej powołane argumenty Sąd Apelacyjny na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. oddalił apelację strony pozwanej.

O kosztach procesu Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. i przepisu § 10 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22.10.2015r. (Dz.U. 2015 poz.1804) i obciążył stronę pozwaną kosztami zastępstwa procesowego Ubezpieczonej w postępowaniu apelacyjnym.

Renata Pohl	Dorota Goss-Kokot	Marta Sawińska
-------------	-------------------	----------------